

Κάθε

οικογένεια, όταν συγκροτήσει το σπιτικό της, ένα δωμάτιο το χρησιμοποιεί ως χώρο υποδοχής των επισκεπτών της. Στο δωμάτιο αυτό υπάρχουν διάφορες φωτογραφίες. Είναι φωτογραφίες ζώντων και κεκοιμημένων προσώπων, πού συνδέουν και παρουσιάζουν την οικογένεια με την ιστορία της. Υπάρχουν και φωτογραφίες όχι μόνο μεμονωμένων προσώπων αλλά και γεγονότων: γάμων, βαπτίσεων, φοιτητικών στιγμών, όπως όταν το παιδί τους παίρνει το δίπλωμα του, ή στρατιωτικών, όταν το παιδί τους υπηρετεί στο στρατό.

Είναι μια ιστόρηση και περιγραφή της ζωής της οικογενείας του παρόντος και του παρελθόντος. Στις ερωτήσεις των επισκεπτών ο οικοδεσπότης ή η οικοδέσποινα άπαντα: Έδώ είναι ο παππούς, ή γιαγιά μας, εδώ είναι ο μεγάλος γιός πού παίρνει το δίπλωμα του. Έδώ ο γάμος μας, εδώ ο γάμος της κόρης μας. Καθεμιά φωτογραφία γίνεται μια ζωντανή περιγραφή της ιστορίας της οικογένειας.

Είμαστε όμως σ' ένα Ορθόδοξο σπίτι. Και αυτό το σπίτι θα πρέπει να έχει και ιερές εικόνες στο χώρο υποδοχής των ξένων. Την εικόνα του Χριστού, της Παν-αγίας και την εικόνα πού ιδιαίτερα τιμά ή οικογένεια. Μια εικόνα δηλαδή στην όποια εικονίζεται ο Άγιος τού οποίου το όνομα φέρει ο οικοδεσπότης, ή μία εικόνα πού

έρχεται κληρονομιά από το παρελθόν.

Στο δωμάτιο της Ορθόδοξης οικογένει-ας υπάρχουν τα στέφανα μέσα σε κα-σετίνα με εικόνα τού Χριστού και της Παναγίας, θα υπάρχει όμως και ό Ε-σταυρωμένος πάνω από κάθε κρεβάτι όλων των μελών της οικογενείας. Στο δωμάτιο των αγοριών εικόνες με τούς Αγίους πού έχουν τα ονόματα τους και στο δωμάτιο των κοριτσιών αντιστοίχως. Ακόμα κάπου πρέπει να υπάρχει το ει-κονοστάσι της οικογένειας με το καντήλι αναμμένο.

Αλήθεια, τί προσφέρουν οι άγιες ει-κόνες στη ζωή της οικογένειας και στους επισκέπτες; Γράφει ένας συγγραφέας πού ασχολείται με το βαθύ νόημα των εικόνων ότι ή εικόνα είναι ό ορατός λό-γος. Όταν διαβάζουμε τον λόγο του Θε-ού στην Αγία Γραφή, Παλαιά και Και-νή, έχουμε τον γραπτό λόγο του Θεού-όταν ακούμε μία κατήχηση ή ένα λόγο εκκλησιαστικό, ένα κήρυγμα, έχουμε τον προφορικό λόγο τού Θεού. Όταν βλέπουμε μια εικόνα, έχουμε τον ορατό λόγο τού Θεού. Δηλαδή όταν βλέπουμε την εικόνα της Σταυρώσεως, έχουμε μπροστά μας το γεγονός της Σταυρώ-σεως. Όταν βλέπουμε την εικόνα του ά-γιου Δημητρίου, έρχεται στη σκέψη μας το μαρτύριο του Αγίου. Με αυτό τον τρό-πο ξαναθυμίζει ή εικόνα την πίστη της Εκκλησίας μας, την πίστη πού θέλει τον χριστιανό να νιώθει εγγύτητα προς το ει-κονιζόμενο πρόσωπο.

Οι εικόνες μας θυμίζουν τη ζωή του Χρίστου, τα θαύματα Του, τις ευλογίες Του στα παιδιά, τη δράση Του, τον Μυ-στικό Δείπνο και τόσα άλλα. Η εικόνα της Θεοτόκου μας θυμίζει ότι Εκείνη εί-ναι ή Μητέρα όλων μας. Είναι αυτή πού πρεσβεύει κάθε στιγμή στον Χριστό, τον Υιό της, για τη σωτηρία μας. Ό λαός μας την τιμά ξεχωριστά με τόσους ιερούς Ναούς και εκλεκτή εικονογραφία. Οι ει-κόνες στα δωμάτια των παιδιών όμιλούν για τη ζωή και το έργο του Αγίου πού φέρουν το όνομα του και πού ό πατέρας και ή μάννα το επαναφέρουν στη μνή-μη τους περιγράφοντας τον βίο του Α-γίου.

Ένα ερώτημα πού το θέτουν ίσως όλοι εκείνοι πού τις εικόνες τις θεωρούν διακοσμητικό στοιχεία και όχι ιερά αν-τικείμενα πού βοηθούν στον αγώνα και την προσευχή:

«Οι εικόνες ακούνε; Οι εικόνες βλέπουν; Οι εικόνες εκπληρώ-νουν το αίτημα του πιστού πού το θέ-τει μπροστά τους με προσευχή, με κλά-μα, με πόνο;» Να ανατρέξουμε στον άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο. Λέει ό Άγιος ότι μία κόρη πού ήταν έτοιμη να υ-ποκύψει σε αμαρτία, καθώς είδε τη σε-βάσμια εικόνα του αγίου Πολέμωνος, συγκλονίστηκε τόσο πολύ, ώστε ντρά-πηκε γι' αυτό πού πήγαινε να κάνει και ανέστρεψε την πορεία της και έφυγε από τον πειρασμό.

Έχουμε την όσια Μαρία την Αιγύπτια. Είναι γνωστή ή μετάνοια της. Είναι γνω-στή ή αγιότητα της. Η Εκκλησία την τιμά δύο φορές τον χρόνο. Λόγω της απρόσεκτης ζωής της, μια άορατη δύ-ναμη την εμπόδιζε να εισέλθει για να προσκυνήσει τον Σταυρό του Κυρίου. Τότε, ατενίζοντας την εικόνα της Θεοτό-κου στην είσοδο του

ναού της Αναστά-σεως, ζήτησε από την Παναγία να της επιτρέψει να μπει, και ή Παναγία της το επέτρεψε.

Αλλά ρωτάνε σήμερα μερικοί: Τί κά-νουν οι εικόνες; Ποιους ρωτάτε και για-τί τούς ρωτάτε; Να ρωτήσετε τις μαννάδες πού ξενυχτούν γονατιστές, τούς πατεράδες, τις αδελφές, τούς αδελφούς. Αυτούς θα ρωτήσετε και θα σάς πουν. Ναι, θα σάς πουν ότι οι εικόνες δεν είναι απλώς διακοσμητικοί πίνακες, Οι εικό-νες μας φέρνουν σε επαφή με τα εικο-νιζόμενα πρόσωπα, και αυτά τα πρό-σωπα, οι Άγιοι, μάς ακούν, βλέπουν και πρεσβεύουν για τα αιτήματα των προσευχομένων. Ναι-δοκιμάστε, αν θέλετε, θα το δείτε κι εσείς.

Θα τελειώσουμε με κάτι ακόμη για το τί ρόλο έχουν οι εικόνες στο σπίτι μας. Οι εικόνες είναι οι φύλακες του σπιτιού και τού ήθους του σπιτιού μας και του ήθους των μελών της οικογένειας. Ό επισκέ-πτης βλέπει τις εικόνες, αντιλαμβάνεται την πίστη της οικογένειας και προσαρ-μόζει κατά την επίσκεψη του τα λόγια του και τη συμπεριφορά του προς την πίστη και το ήθος αυτής της οικογένειας. Αυτό είναι ή ασφάλεια της οικογενείας. Και την προσφέρουν οι εικόνες με την παρουσία τους. Δεν είναι ούτε τα ξύλα ούτε τα χρώμα-τα ούτε οι μπογιές. Είναι οι εικόνες. Είναι εικόνες ζωντανών προσώπων πού έζησαν κάποτε, μαρτύρησαν την αλή-θεια του Χριστού, αλλά και εξακολου-θούν να ζουν. Γι' αυτό και ακούν τις προσευχές μας και βοηθούν να έλθουν λύσεις στα προβλήματα μας με την ευ-λογία του Θεού

Πηγή: orthognosia.blogspot.gr